לכך שנינו רוב אחד בעוף ורוב שנים

בבהמה וכי מאחר דאפילו פסולא מדרבנן

ליכא למה לי למרק מצוה למרק אביי

מסדר מערכה משמיה דגמרא ואליבא דאבא 6

שאול "מערכה גדולה קודמת למערכה

שניה של קשורת מערכה שניה של קשורת

קודמת לסידור שני גזירי עצים וסידור שני

גזירי עצים קודם לדישון מזבח הפנימי ודישון

מזבח הפנימי קודם להמבת חמש נרות

יוהמבת חמש נרות יקודם לדם התמיד ודם

התמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת

שתי גרות קודם לקטורת יוקטורת קודם

לאברים יואברים למנחה ומנחה לחביתין

וחביתין לנסכין ונסכין למוספין שרומוספין

לבזיכין ובזיכין לתמיד של בין הערבים

שנאמר יוהקטיר עליה חלבי השלמים סיעליה השלם כל הקרבנות כולן אמר מר

מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של

קמורת מנא לן דתניא סיבהיא העולה על

מוקדה על המובח כל הלילה זו מערכה גדול'

ואש המזבח תוקד בו זו מערכה שניה של

קטורת ואיפוך אנא מסתברא מערכה גדולה

עדיפא שכן כפרתה מרובה אדרבה מערכה

שניה עדיפא שכן מכניסין ממנה לפנים אפי׳

הכי כפרתה מרובה עדיפא ואיבעית אימא

אי לא משכח עצים למערכה שניה מי לא

מעייל ממערכה גדולה מערכה שניה של

קמורת קודמת לסידור שני גזירי עצים מנא

לן דכתיב יובער עליה הכהן עצים בבקר

בבקר עליה ולא על חברתה ® מכלל ראיתא

לחברתה והאי עליה מיבעי ליה לגופיה תרי

עליה כתיבי סידור שני גזירי עצים קודם

לדישון מזבח הפנימי אע"ג דהכא כתיב

בבקר בבקר והכא כתיב יבבקר בבקר אפי׳

הכי מכשיר עדיף מכשיר מאי ניהו שני

גזירי עצים והא אמרת שני גזירי עצים

למערכה גדולה אזלי אמר רבי ירמיה שום

עצים רבינא אמר הואיל והתחיל במערכה

גומר רב אשי אמר אי לא משכח עצים

למערכה שניה מי לא מעייל ממערכה גדולה

ודישון מזבח הפנימי קודם להמבת חמש

נרות מאי מעמא אמר אביי גמרא גמירנא

םברא לא ידענא ורבא אמר כריש לקיש

דאמר ∘ריש לקיש יאין מעבירין על המצות

בז א מיי׳ פ״ו מהל׳ תמידין

הנפט ט. ב [מייי שם הלכה ג]: בח ג מייי שם הלכי ה: ברו ג נויי שם הוכב יה ד [מיי' פ"ד שם הלכה יא ופ"ו הלכה יא]: כמ ה מיי פ"ח שם הלכה

ב. ל ו מיי׳ פ״ד מהל׳ מפילין הלכה ח:

תורה אור השלם

 וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד
 וֹבְעֵר עָלֶיהָ
 וֹבְער עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עַצִּים בַּבּקֶר בַּבּקֶר ועַרַר עַלֶּיהָ הָעלֶה וִהִקְטִיר עֶלֶיהָ חֶלְבֵי הַשָּׁלְמִים:

ויקרא ו ה 2. צַו אֶת אַהַרֹן וְאֶת בָּנָיוּ 2. בַּ בָּ בַּרְבַּיְרְ וְיְבֶּיר בְּּלְּ לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעלְה הָוֹא הָעלָה עַל מוֹקְרָה עַל הַמִּוְבַּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבּקֶר וְאֵשׁ הַמִּוְבֵּחַ תּוּקֵד ויקרא ובּוּלְבּיוּ וּנוּיקוּ ויקרא ו ב וְהַקְטִיר עָלְיו אַהֲרֹן קטֶרֶת סָמִּים בָּבֹּקֶר בָּבֹקֶר בְּחֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרת יַקְטִירֶנָה: שמות ל ז

מוסף רש"י

אביי מסדר מערכה. מסדר צגירסי דסדר מערכה, עבודת כל יוט ויוס, משמיה דגמרא. דכר מקובל מכל בני הישיבה ש**קיבלו מרבותיהס** (לעיל יד:). מקיכל מוכונהים (עם ליים). אין מעבירין על המצות. משנה לידי הקדים לעשות, דהכי תניא במכילתא ושמרתם לידך אל תחמילנה (מגילה ו:).

רבינו חננאל משום דמצוה למרק. כלומר,

מצוה לחתוך תשלום הנותר בסימנים ולא נחתך. אביי אליבא דאבא שאול, דתניא מערכה גדולה ומערכה שניה כו' עד עליה השלם כל הקרבנות. מע**רכה** גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת. ואוקימנא מערכה גדולה קודמת, שכן . חטאות ואשמות וכיוצא בהן . כולן למערכה גדולה עולין של קטורת קודמת לסידור שני גזיריז. מדהוה לקרא ובער עליה, שמעינן מינה מכלל שיש שם מערכה ולא על האחרת שיש שם. סידור שני גזירין קודמין דכתיב בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה, הנה שני בבקר, וכתיב נמי שני בבקר, וכתיב נמי ובער עליה הכהן עצים עצים שני בקרים אפי׳ בכקר בכקר, שני בקרים בבקר בבקר, שני בקרים השקולין הן. אפי׳ הכי המכשיר עדיף, והם הגחלים, שאילו איז הגחלים. הקטורת העצים אע"פ שהגזירין אינן עולין למערכה של קטורת לדישון מזבח הקטורת. ודישון מזבח הפנימי קודם להטבת ה' נרות. דקי"ל אין מעבירין על המצות,

למה די למרק. תימה והלא אפי׳ בחולין מוכח בפרק השוחט (חולין דף כז.) שיש לשחוט לכתחילה כל הסימנין ולא סגי ברובא דילמא לא אתי למיעבד רובא וי"ל ה"מ בחד גברא אבל בתרי גברי דכבר שחט כ"ג ונסתלק אי אתי אחרינא וממרק נראה כשהייה ונראה כאילו נשחט הזבח

בשנים הוה לן למיסר למרק ומשני מצוה למרק כדי לקבל כל הדם: אביי מסדר מערכה כו'. תימה לי אמאי לא קא חשיב נמי תרומת הדשן דהויא נמי תחילת עבודה דיממא ול"ל משום דזימנין מקדימין אותה מאשמורת הראשונה ומחצות הלכך לא קא חשיב לה שהיה הפסק גדול בינה ובין הני דקא חשיב אבל הנך דקא חשיב היו רגילין לעשותן בזה אחר זה אי נמי יש לומר תרומת הדשן עיקר מצותה רק בלילה אבל הני ° אי בעי למעבדינהו ביממא הרשות בידס: מבלל דאיכא חבירתה. תימה לי אם כן למה לי הרא דלעיל ואש המזבח תוקד בו למערכה שניה תיפוק ליה מהחי קרא יושל דאי מהכא הוה אמינא יעשו סייעל מערכה שניה על מזגח הפנימי כדרך שעושין מערכה גדולה על מזבח החילון כיון דאתיא ללורך קטורת דמובח הפנימי להכי אינטריך ואש המובח תוקד בו על מובח החילון

במקום מערכה גדולה: אפילן הכי מכשיר עדיף. מימה לי לימא טעמא משום דתדיר ושאינו תדיר תדיר קודם וסידור גזירין הוא תדיר טפי שהוא פעמים בכל יום ודישון מזבח הפנימי אינו אלא פעם אחת ויש לומר דלא גמרינן ממלבד עולת הבוקר אשר לעולת התמיד דתדיר קודם אלא היכא דתרוייהו שוו דזו וזו מתנה דומיא דתמידין ומוספין אבל כל כי האי גוונא דחד הוי עבודת מתנה וחד עבודת סילוק לא:

אין מעבירין על המצות. נפרק ליזהו מקומן (זבמים דף נא.) גבי שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי קאמר בגמרא מ"ט דכתיב (ויקרא ד) אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד ההוא דפגע ביה ברישה ומשמע משום דחין מעבירין על המצות אבל רש"י ל"ג ההוא דפגע ביה ברישא אלא מפתח אהל מועד הא גמר לה דיסוד מערבי של מזבח הוי כנגד הפתח וכן משמע התם בגמרא גבי שירי הדם היה שופך על יסוד דרומי ומפרש משום דילמד ירידתו מן הכבש ליציאתו מן ההיכל מה יציאתו מן ההיכל בסמוך לו דהיינו יסוד

מערבי אף ירידתו מן הכבש בסמוך לו דהיינו יסוד דרומי ואי מאין מעבירין על המצות קא יליף לפנימיים דנשפכין על יסוד מערבי אמאי פשיטא ליה וטפין בפנימיים שהן ביסוד מערבי מבחילון ביסוד דרומי הא אידי ואידי שייך בהו טעמא דאין מעבירין על המלוח וכן משמע ר"פ קדשי קדשים (שם דף נח:) דפריך שירי הדם בהדיא כתיב בהו אשר פתח אהל מועד ואם תאמר ולמה לי קרא אמאי לא נפקא מדריש לקיש דאין מעבירין על המלוח ° ויש לומר דלא שייכא דריש לקיש אלא היכא דבעינן למעבד תרוייהו שיש להקדים ההוא דפגע ביה ברישא לחודיה ולא נעביד לשאינו תדיר: [ועי׳ תוס׳ מגילה ו: ד״ה מסתבר]:

עבורי

וכי

לכך שנינו כו'. ממשנה יתירא חדא בחולין וחדא בקדשים מדקאמר ר"ש בן לקיש דלפרושה הך דסדר יומא תנן להא דשחיטת חולין שמע מינה קרצו דהכא ברוב שנים: מצוה למרק. כדי להוציא את הדם

> יום ויום: משמיה דגמרא. דכוליה הם שהרי עלים הן המכשירין

את הקטורת: מכשיר מאי נינהו. מכשיר דהכא במאי עסקת בשני גזירי עלים: והא למערכה גדולה אולי. ואינם מכשירי קטורת: שום עלים. אף על גב דהני לאו לקטורת אולי שם עלים מכשירי קטורת הן: גמרא גמירנא. שכן סידרן: סברא לא ידענא. לחת טעם לדבר מדעתי: אין מעבירין. הפוגע במצוה לא יעבור ממנה. ונפקא לן במכילתא יו מושמרתם את המצות ש קרי ביה את המצוות לא תמתין לה שתחמין ותיישן:

אבל היכא דלא עבדינן אלא חד לא גמרינן מיניה ונעביד לחדיר

יפה: אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא. מנה סדר עבודות של כל

ישיבה דרבנן דבי מדרשה: וחליבה דאבא שאול. דאמר בפ״ק י הטבת כל הנרות קודמת (לכל) לקטורת: מערכה גדולה. שעליה יקטירו כל (כ) הקטרות: קודמת. לסדר לפני המערכה שניה שעושין בקרן מערבית דרומית משוך מן הקרן ד' אמות ללד לפון כדתנן במסכת תמיד (דף כט.): של קטורת. שממנה חותין גחלים להכנים למזבח פנימי שחרית וערבית להקטיר עליה קטורת תמיד פרס שחרית ופרס בין הערבים: לסידור שני גוירין. שמסדרין על מערכה גדולה. וכולהו טעמי מפרש לקמיה: לדם התמיד. לשחיטה ולזריקה: קטורת. של מזבח הפנימי קודמת לאברים להקטיר אברי התמיד על מזבח החילון: למנחה. מנחת נסכו של תמיד (ג) ונסכיהן דכתיב (במדבר כח) ועשירית האיפה סולת למנחה וגו': לנסכין. לנסך יינו של תמיד: ונסכין למוספין. אם שבת הוא: שנאמר והקטיר עליה חלבי השלמים. ודרש ליה לשון השלמה עליה על העולה תמיד של שחר האמורה בראש המקרא שנאמר וערך עליה העולה והקטיר והוסיף והשלים אחריה כל הקרבנות ולא על שבין הערבים למד על תמיד של בין הערבים שהוא אחרון לכל הקרבנות: מוקדה. לשון מדורת עלים וכן מוקד: זו מערכה שניה. ולימדך שתהא על מובח החילון ומשם יכניסו גחלים על הפנימי: וחיפוך. להקדים מערכה של קטורת א] (ד) [וקרח] כסידורה דהא בהקטר כל הלילה קאי: כפרתה מרובה. שעליה מקטירים כל הקטרות חוץ מן הקטורת לפנים להיכל: מי לא מעייל כו'. נמלאת אף הגדולה ראויה לפנים: ובער עליה. אמערכה גדולה קאי דסמיך ליה וערך עליה (ס) עלים ב' עלים: ולא על חברתה. של קטורת: והכא כסיב. בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה (שמות ל) קאי למידרשיה אדישון פנימי ואהטבה והקטורת כדכתיב יקטירנה ואין קטורת אלא לאחר דישון: מכשיר עדיף. המכשיר ומתקן את הדבר הזה קודמו ועלים מכשירי קטורת

וכי

א) לעיל דף יד:, ב) [5"ל קודמת], ג) [פסחים נח.], ד) [פסחים נח. נט:], כ) לקמן מה, ו) [לקמן נח: ע. פסחים סד: מגילה ו: מנחות סד: ע"ש], ו) [דף יד:], ח) [בא פרשה ט], ט) [שמות יב],

גליון הש"ם

. תד"ה אביי וכו' אי בעי למעברינהו ביממא. עיין לעיל דף כז ע"ב חוס' ד"ה איכא דאמרי: שם ד"ה מכלל וכו' וי"ל ראי מהכא. עיין לקמן לף מ״ה ע״ב ול״ע: שם ד״ה אין מעבירין וכו' וי"ל דלא שייכא דריש לקיש. עיון מג"א סיי קמו ס"ק י"א:

הגהות הב״ח

(A) גמ' דכתיב ובער עליה הכהן כו' מכלל דאיתא הכהן כר נוכנה . לחברתה. נ"ב כשעה שמסדר שני גזירין וק"ל: (ב) רש"י טני גזירין וק"ל: (ב) רש"י שני גזירין וק"ל: (ב) רש"י ד"ה מערכה גדולה כו' כל ההקטרות: (ג) ד"ה למנחה. מנחת נסכו של תמיד דכתיב כו' כל"ל ותיבת ונסכיהן נמחק: (ד) ד"ה ואיפוך כו׳ של קטורת וקרא דלאו כסידורה: (ה) ד"ה ובער עליה כו' וערך עליה העולה הס"ד ואח"כ מה"ד צלים כו':

הגהות מהר"ב רנשבורנ

להקדים מערכה של קטורת. נ"ב עי ש"י בלי הגמ' בד"ה שם מנלן דתניא וכו' ושם ביאר כוונת רש"י בזה:

תום' ישנים

נשחט [שם פא, א] שחטו קודם נשמט (שם סם, א) שמטו קודם לממיד בשר. וא"מ למה יש פסול בעליה השלם אפילו מדרבק, והלא יכול להעלומן (ולהליכו) (ולהליכו) (ולהליכו) (ולהליכו) (ולהליכו) בראשו של משפח במאר ממיד שם שות להל ללו ללורך כגון אמרין הכי אלא ללורך כגון אמוסר כפורים פי מעיד אמרים הכי אלא ללורך כגון הבי מחוסר כפורים פי מעיד נגמי מחוסר כפורים פ' תמיד נשחט [שם]. מ"ר. אך קשה נשחט [שם]. מ"ר. אך קשה ממסו (200). מייר. מן קשה לכבינו מדאמרינן בפרק במרא הדראש השנה [ל, בן פעם אחת הדראש השנה ול, בן פעם אחת נשתהו העדים וקילקלו הלוים בשיר, וקאמר שאמרו שיר(ה) של חול עם חמיד של בין הערבים, ואמאר נקט שקלקלו הלוים בשיר, ותיפוק לי שקילקלו במוסף שלא הקריבוהו כל עיקר. י"ל שהקריבום אחר תמיד של בין הערבים דאתי עשה דרבים ודחי עשה דהשלמה. וה"ר אלחנו היה אומר שהיו יכוליו להקריב מוספין אחר תמיד של בין הערבים כיון שאירע כן ממילא דהא תנן בפרק התכלת המוספין המוספין אין מעכבין כו', ומפרש התמידין של שחר הם לה קרבו הין מעכבין המוספין של החריהן והמוספין . קרבו אין מעכבין 635 התמידים של בין הערבים של אחריהם אלא יכולין ליקרב התמידין תחלה, כי אין לפרש התתידן מתום, כי חין נפוש דקאי על תמיד השחר שהמוספין שלא קרבו [אין]

אין מבירוץ על המצרת, מת כד קרבו (חשון) און מדבר של של מעבוהו, אלא ש"מ כדפירשמי. ואם כן הכא נמי כיון שקרב אחר כך תמיד הערב היו יכולין להקריב וכהן הבא להיכל והולך ממזרח למערב בהיכל, כי פגע ברישא במזבח הזהב פגע ברישא. אחר כך המוספין ואין כאן שום קילקול מוספין. ועוד נכאה לו דכיון דאין פסול זה אלא ש"מ כדפירשמי. ואם כן הפול זה אלא מדרבען ומן החורה כשר אם הקריב אחר ממיד
של בין הערבים, גם ערשיו הוא כשר להקריע כיון שקרב הממיד. מ"ר. ור' יעקב מקורבייל מירך דכמוספין לא קילקלו לפי שקרב על מנאי ממיד של בין הערבים שאם יבואו עדים יהא למוסף אוה לו מיש הקרביל מוסף היה כיון שנען"ש פתא ממיד של בין הערבים, דש ערבים, דש כבש של מוסף היה ליה למימר, שלפי האמח מוסף היה כיון שנען"ש פתא ההם שאמרו שירה של חול עם חמיד של בין הערבים, דשם כבש של מוסף היה ליה למימר, שלפי האמח מוסף היה כיון שנען"ש פתא ההם הקרב המוסף של היה לא אותר השיר על המוסף שהיה להם לא יוכלו להמתר. הא לפיי האמח שלה לייל למימר בהו בייר ועל פשא דהתם קשה בין למר לשר להתה מתקלקלו בשיר, והלא יוכלו להמתין היו שלה לקיין המוצה, דהא איכא בהו שעיריןם] דליכא למימר בהן של של של אותר של מוסף היה על המלו שלה להיון מתוקה בעל ברון במערה גדולה מייר אלא למקרים בל אינוקה בעל ברון במערה גדולה מייר אלא למהרה כל כך א). ויישבור שנים שרשה שתבר ברש של מוקדה על ברון במערה גדולה מייר אלא למתרה בל התוכה ברשה של התוכה בל המוסף בא המוסף בל התוכה בל התוכה בל המוסף באור בתוכה בל התוכה בל ה האותית שר שיר מי מרשת מה לי מות המות המותח מפנים בפיסי מתחום מסיים פנים מתחום מסיים מתחום מתחום